

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕХНІКУМ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИКИ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

МАТЕРІАЛИ

III-ї науково-методичної конференції
серед викладачів ВНЗ I-II рівнів акредитації
Одеської національної академії харчових технологій

***Послідовність загальної середньої, професійної та вищої
освіти як потреба і виклик сучасного суспільства***

25 березня 2016 року

Одеса-2016

Склад оргкомітету конференції:

Голова:

Трішин Федір Анатолійович

проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н, доцент

Заступник голови:

Єпур Ольга Сергіївна

директор технікуму промислової автоматички ОНАХТ

Члени оргкомітету:

Глушков Олег Анатолійович

директор технікуму газової і нафтової промисловості ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович

директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Левчук Юлія Сергіївна

заступник начальника методичного відділу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович

директор механіко-технологічного технікуму ОНАХТ

Мураховський Валерій Генріхович

начальник методичного відділу ОНАХТ, к.ф-м.н., доцент

Секретар оргкомітету:

Оксаніченко Вікторія Леонідівна

заступник директора з навчально-методичної роботи технікуму промислової автоматички ОНАХТ

Напрями роботи конференції:

1. Організаційні та методичні засоби впровадження новітніх технологій навчання, виховання студентів та забезпечення якості освіти.
2. Використання інформаційних та комунікаційних технологій в освітньому процесі.
3. Організація самостійної роботи студентів як важлива складова забезпечення якості вищої освіти.
4. Формування професійних компетентностей майбутнього фахівця.

ЗМІСТ

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОТЕЧНИХ РЕСУРСІВ ВНЗ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
Баюш О.О.	7
ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ РОБОТОЮ ЦИКЛОВОЇ КОМІСІЇ	
Бойко А.О.	12
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У СИСТЕМІ ОСВІТИ	
Бурлака Г. І.	16
ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ	
Виходцевська Ю.О.	22
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОСТІ В НАВЧАЛЬНІЙ ТА ВИХОВНІЙ РОБОТІ	
Глушук С.П.	31
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	
Дмитрієва Н.О.	36
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ	
Доломанчук О.М.	42
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	
Єнур І.Г.	49
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ ЗІ СТУДЕНТАМИ ТЕХНІКУМУ З ДИСЦИПЛІН ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗАХИСТУ ВІТЧИЗНИ	
Кірільонков В.В.	53
ШЛЯХИ ЦІЛІСНОГО СПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТАМИ ІСТОРИЧНИХ ЯВИЩ ТА ПРОЦЕСІВ	
Кічук О.М.	60
РАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «АРХІТЕКТУРА КОМП'ЮТЕРІВ»	
Клименко О.Г.	65
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	
Комкова О.А.	69
ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ	

Список використаних джерел

1. Базовкіна О. Методична робота – показник інноваційності навчального закладу // Освіта. Технікуми, коледжі 1 (31), 2012. – 125 с.
2. Вахрушева Т.Ю. Інтерактивні технології навчання як засіб активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів // Нові технології навчання №47, 2007. – 97 с.
3. Гайбура Т. Підготовка висококваліфікованих фахівців // Освіта. Технікуми, коледжі 1(14), 2006. – 134 с.
4. Гончарові О.М. Вдосконалення організаційних форм навчання студентів з використанням інформаційно-комунікаційних технологій // Нові технології навчання №52, 2010. – 97 с.
5. Гора Н. Нарахування комунікативної компетенції особистості // Освіта. Технікуми, коледжі №2 (21), 2008. – 80 с.
6. Груба Т., Піц Л. Удосконалення форм і методів самостійної поза аудиторної роботи студентів – вимоги часу // Освіта. Технікуми, коледжі №2 (21), 2008. – 80 с.
7. Донець С. Використання сучасних методів навчання та інноваційних технологій у навчальному процесі // Освіта. Технікуми, коледжі №1 (20), 2008. – 84 с.
8. Ілляшенко Л. Використання мультимедійних продуктів в освітньому процесі // Освіта. Технікуми, коледжі №2 (21), 2008. – 80 с.

Дмитрієва Н.О.

викладач, голова циклової комісії

Технікум газової та нафтової промисловості ОНАХТ

«ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ»

Освітня діяльність викладача – це важлива складова роботи вищих навчальних закладів. Тому саме оцінювання якості роботи викладацького складу дає уявлення про забезпечення якості освітньої діяльності вишу в цілому. Для оцінювання професійної діяльності викладача можливо виділити сталі напрямки – це загальні професійні характеристики викладача, його педагогічна діяльність, науково-дослідна робота, методична робота, організаційна робота та міжнародна діяльність. Але при цьому слід мати на увазі, що більшість методів і результатів оцінювання носять суб'єктивний характер, що обумовлено специфікою викладацької праці. Викладачі – це найважливіший навчальний ресурс, доступний для більшості студентів. Компетентність викладачів є ключовим чинником, який визначає потенціал ВНЗ із забезпечення якості освіти. Культура якості освіти не може бути «нав'язана зверху»; будь-які заходи щодо забезпечення якості освіти без ефективної участі викладачів безперспективні. Тому для формування об'єктивних критеріїв оцінки й методів оцінювання якості роботи викладача необхідно виділяти такі критерії оцінки, що розкривають одну діяльність через

іншу, і відповідно до цього формувати методи. Слід розуміти й те, що якісна діяльність викладача можлива лише за умови існування внутрішньої мотивації, бо викладацька справа – це творча робота. А творчість не можлива без натхнення! А наявність натхнення можлива лише за умови повної відданості своїй професії. Але на сьогодні в Україні склалась така економічна ситуація, в якій професійна діяльність викладача не може бути єдиним способом отримувати засоби для існування. Тому повна відданість викладацькій професії неможлива, адже викладачеві необхідно шукати сторонні засоби для заробітку. Звідси постають як то проблеми мотивації, так і проблеми пошуку натхнення. Бо натхнення – це складова частина самореалізації та саморозвитку, що не може бути стовідсотково реалізована в тих умовах праці для викладача, що сьогодні існують в Україні. Сьогодні можна остаточно стверджувати, що конкуренція між розвинутими країнами фактично перетворилася на конкуренцію у сфері науки і технологій. Сучасна економіка багатьох провідних країн характеризується як економіка навчання або економіка, заснована на знаннях, в якій знання є провідним ресурсом розвитку. Науковий вплив України в світовому і навіть європейському масштабі стає все більш непомітним, наука не виконує покладеної на неї економічної функції, майже повністю втрачено зв'язок між наукою, інноваціями і навчанням, що складають так званий «трикутник знань». Об'єктивно оцінити якість української науки сьогодні важко через застарілість і непрозорість існуючих процедур оцінки, які не викликають довіри у всіх учасників наукового життя країни.

Державне замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою формується, виходячи не тільки з потреб ринку, а й з урахуванням конституційного права громадян України на безоплатне здобуття вищої освіти. У зв'язку з цим обсяги державного замовлення в обов'язковому порядку включають можливість для громадян здобути вищу освіту за бюджетні кошти практично по кожній спеціальності. За європейськими стандартами, дипломований фахівець відразу займає робоче місце і виконує свої посадові обов'язки, гарантією чого є диплом і авторитет вищого навчального закладу. В українських реаліях випускник вишу має незначні практичні вміння і навички, необхідні для практичної діяльності, і на початку вже самостійної професійної діяльності довчається як кажуть «на ходу», що не може не позначатися, і на якості виконання ним професійних обов'язків, і на оцінці працедавцем якості навчального процесу у конкретному навчальному закладі.

Загальні вимоги до контролю якості освіти та засобам діагностики встановлені відповідно до нормативних документів Міністерства освіти. Оцінка знань студента визначаються: на курсових та державних іспитах, курсових диференційованих заліках, при захисті курсових проектів (робіт), здачі заліків по практикам, захисту дипломних робіт (проектів). Оцінка навчальних досягнень студентів, виконувана поетапно по конкретних модулях (розділів) навчальної дисципліни, здійснюється кафедрою відповідно до обраної шкалою оцінок. Для контролю якості освіти використовуються такі засоби діагностики: оцінка рішення типових завдань, тести з окремих розділів дисципліни і дисципліни в цілому, письмові контрольні роботи, усне опитування під час

занять, складання рефератів з окремих розділів дисципліни, виступи студентів на семінарах з розробленими ними темами, захист курсових проєктів (робіт), захист звітів по виробничим практикам, письмовий іспит, усний іспит, захист дипломної роботи (проєкту).

Швидкі темпи розвитку суспільства, характерні для останніх років, необхідність пошуку шляхів виходу нашої економіки із занепаду, впровадження нових технологій – усе це потребує докорінних змін у системі управління виробництвом, використання виробничих ресурсів із врахуванням творчих можливостей особистості. Контроль якості: об'єктивність оцінювання моніторинг знань та формування компетентностей через вивчення фундаментальних і професійних дисциплін. Одним із інноваційних підходів, здатним формувати активну, творчу, самодостатню особистість, виступає інтерактивне навчання, яке реально забезпечує перехід від педагогіки знаннєвої до розвивальної, до опанування молодю людиною умінь і навичок, саморозвитку особистості. Інтерактивна технологія навчання – це така організація навчального та виховного процесу, за якої неможлива неучасть студентів у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників у процесі навчального пізнання: або кожен має конкретне завдання, за яке він повинен публічно прозвітувати, або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою завдання. Проте, технології інтерактивного навчання не можна розглядати як самоціль. Їх не можна також абсолютизувати. Вони потребують серйозної підготовки. Головне – створення в аудиторії атмосфери співробітництва, порозуміння, доброзичливості, реалізація особистісна орієнтованого навчання. Сучасні технології навчання зорієнтовані на творчу особистість молоді, створення умов для її самовираження і саморозвитку. Основне завдання педагога – шляхом використання новітніх технологій під час навчального і виховного процесів допомогти творчій особистості: прагнути до інноваційної діяльності; вміти адаптуватися до інформаційного суспільства; прагнути до самовдосконалення; розвивати творчі здібності; займати активну життєву позицію; розуміти суть новітніх технологій; вміти втілювати в життя інновації; вміти вчитися і пізнавати щось нове. Інформаційно-комунікаційні технології можна віднести до технологічних засобів, і вони спрямовані на підготовку особистості інформаційного суспільства, формування вмінь працювати з інформацією, розвиток комунікативних здібностей, формування дослідницьких умінь та вмінь вибору оптимальних рішень, забезпечення великим обсягом якісної інформації. Використання новітніх технологій в процесі навчання сприяє підвищенню інтересу й загальної мотивації навчання завдяки новим формам роботи і причетності до науково-технічного прогресу. Інформаційна компетентність – це інтегративне утворення особистості, яке віддзеркалює її здатність до визначення інформаційної потреби, пошуку інформації та ефективної роботи з нею у всіх її формах та представленнях – як в традиційній, друкованій, так і в електронній формі; здатності щодо роботи з комп'ютерною технікою та телекомунікаційними технологіями, та здатності щодо застосування їх у професійній діяльності та повсякденному житті.

Інформаційна компетентність – це інтегративне утворення особистості, яке віддзеркалює її здатність до визначення інформаційної потреби, пошуку інформації та ефективної роботи з нею у всіх її формах та представленнях – як в традиційній, друкованій, так і в електронній формі; здатності щодо роботи з комп'ютерною технікою та телекомунікаційними технологіями, та здатності щодо застосування їх у професійній діяльності та повсякденному житті. Формування інформаційної компетентності здійснюється за допомогою цілого ряду факторів, одним з яких є зміст освіти, що містить у собі не тільки перелік навчальних предметів, але і професійні навички й уміння, що формуються в процесі оволодіння предметом Використання комп'ютерних засобів навчання дозволяє збільшити обсяг аудіовізуальної інформації для засвоєння учнями чи студентами, що, у свою чергу, сприяє: розвитку їхнього мислення; формуванню системи розумових дій, здатності до самостійної творчої роботи. Сучасні новітні технології забезпечують не тільки доступ до практично необмеженого обсягу інформації, але й дозволяють здійснювати її аналітичну обробку. Таким чином, вони представляють один із засобів розвитку навчальної, пізнавальної, дослідницької та творчої діяльності і в поєднанні з традиційними технологіями, методами і засобами, забезпечують умови для навчання грамотного фахівця в будь-якій області. Вищесказане дозволяє зробити висновок: інформаційна технологія виступає як система, складовими якої є учасники педагогічного процесу та система теорій, ідей, засобів і методів організації навчальної діяльності для ефективного вирішення проблем, що охоплюють усі аспекти засвоєння знань і формування практичних навичок, а також забезпечує формування творчої особистості; інформаційні технології спонукають до постійної самоосвіти, а сам процес навчання дає можливість відчутти практичні результати. У Національній доктрині розвитку освіти інформаційні технології задекларовано пріоритетним розвитком галузі, визначено програму поступової інформатизації такої системи, в якій буде впроваджено дистанційне навчання, комп'ютеризовано бібліотечну справу, навчання вестиметься за індивідуальними модульними навчальними програмами різних рівнів складності і електронними підручниками, в якій буде створено індустрію сучасних засобів навчання. Нові інформаційні технології в освіті дають змогу створити ефективну систему управління інформаційно-методичним забезпеченням освіти, продуктивно організувати пізнавальну діяльність учнів з використанням нових навчальних засобів, кардинально впливати на систему форм та методів навчання. Використання комп'ютера як нового засобу навчання сприяє активізації пізнавальної діяльності учнів, урахуванню їхніх індивідуальних нахилів та можливостей, підтриманню діяльнісного підходу до організації навчального процесу, практичній реалізації різнорівневих навчальних завдань. Розвиток суспільства на сучасному етапі характеризується великим інформаційним потоком. Інформатизація є об'єктивним процесом у всіх сферах людської діяльності, у тому числі й освіти. Під впливом нових інформаційних технологій - комп'ютерних і комунікаційних - створюються сучасні інноваційні освітні технології. Інформатизація освіти як один із найважливіших засобів реалізації реформи системи загальної шкільної освіти та

переходу до нових особистісно-орієнтованих технологій навчання є для України нагальною потребою. В освітньому процесі інформаційні технології можуть бути як об'єктом вивчення, так і засобом навчання, виховання, розвитку й діагностики засвоєння змісту навчання, тобто можливі два напрямки використання інформаційних технологій у процесі навчання. При першому - засвоєння знань, умінь і навичок веде до усвідомлення можливостей інформаційних технологій, до формування вмінь їхнього використання при вирішенні різноманітних завдань. При другому - інформаційні технології є потужним засобом підвищення ефективності організації навчального процесу.

Інформатизація освіти - це процес забезпечення сфери освіти теорією і практикою розробки й використання сучасних нових інформаційних технологій, орієнтованих на реалізацію психолого-педагогічної мети навчання і виховання. Педагогічна технологія означає системну сукупність і порядок функціонування всіх особистісних, інструментальних і методологічних засобів, використовуваних для досягнення педагогічних цілей (М. Кларін). Процес інформатизації суспільства неминує тягне за собою процес інформатизації освіти. Так у другій половині ХХ століття, поряд із традиційними інформаційними технологіями, що базуються в основному на "паперовому" (книги, газети і т.д.) і "плівковому" (фото, кіно) носіях, з'явилися нові інформаційні технології, в основі яких лежать електронні засоби інформації. Серед останніх особливу роль зіграли ЕОМ (комп'ютери), які дозволяють швидко знаходити, передавати, обробляти, зберігати, тиражувати необхідну інформацію і автоматизувати інформаційні процеси. Тому в останні роки поняття «інформаційні технології» все частіше заміняють синонімами «комп'ютерні» або «нові».

Найбільш перспективними є педагогічні технології, в основу яких закладено концепцію самостійної діяльності суб'єкта навчання, за якими відпрацьовується два аспекти - отримання знань, умінь та навичок і, головне, відпрацьовується методика індивідуального засвоєння матеріалу. Вважаю, що найкраще відповідають цим вимогам інтерактивні технології навчання. Інтерактивна (від англ. «inter» - взаємний та «act» - діяти) технологія навчання - це системний метод створення, застосування та визначення процесу навчання як суб'єкт-суб'єктної форми взаємодіючого навчання у формі діалогу, направленою на розвиток особистісних індивідуальних задатків, інтересу до самостійного набуття знань. В основі інтерактивного навчання лежать принципи: - безпосередньої участі кожного учасника заняття. Це зобов'язує викладача зробити учасника заняття активним шукачем шляхів і засобів вирішення тієї чи іншої проблеми; - взаємного інформаційного, духовного збагачення шляхом діалогу, обміну життєвим досвідом, одержаною інформацією; - особистісно-орієнтоване навчання.

Нові інформаційні технології дозволяють власникам інформації розпочинати роботу з малими початковими інвестиціями, що дає можливість навчальним закладам збільшити аудиторію. Сучасні освітні технології можуть класифікуватись як: презентаційні; доставки; взаємодії.

Презентаційні технології включають: книги та друковані матеріали; електронні тексти та публікації; комп'ютерні навчальні програми; мультимедіа; телебачення; радіо; віртуальну реальність та моделювання; електронні підтримуючі системи.

Мультимедіа. Суттєву роль у збільшенні можливостей мультимедіа відіграють авторські системи. Тенденцією їхнього розвитку зараз є рух в бік презентації матеріалів у Інтернет. Мультимедіа також розвиваються як розважальна індустрія. Деякі вважають, що у майбутньому з'явиться комбінація освітніх компонентів з розважальною презентацією - edutainment.

Телебачення. Використовується багатьма навчальними закладами світу як засіб інформації. Розміри телепродукції збільшуються та стають більш технологічними.

Фундаментальна ідея моделювання - це створення реальної ситуації для того, хто навчається. Протягом декількох десятиліть моделювання виконується на комп'ютерах, що дозволяє відтворювати різні можливості моделей. Але проектування та використання може бути досить тривалим і потребує значних зусиль. У віртуальній реальності використовується тривимірна графіка і здебільшого в іграх. Розвиток цього напрямку в навчанні ще більш тривалий, ніж у моделюванні.

Телеконференції. Цей термін включає аудіоконференції, комп'ютерні конференції та відеоконференції. Аудіо та відеоконференції - синхронні, комп'ютерні конференції - асинхронні. Аудіоконференції використовують звичайний телефонний зв'язок, і вони дуже дешеві. Відеоконференції мають місце між групами, але протягом останніх років розвиваються відеодошки, що може поліпшити зв'язок. Щодо комп'ютерних конференцій, то зустрічається багато форм, де спершу використовували обмін текстовими повідомленнями, а зараз можна використовувати синхронний зв'язок з передачею графіки, слайдів, відео.

Електронна пошта. Найбільш потужна асинхронна технологія, де можна посилати листа як окремим адресатам, так і групі людей. Список розсилання можна використовувати для виконання спільної роботи.

Найважливішими принципами здійснення виховної роботи зі студентами виступають: узгодженість вимог до змісту і методів навчання і виховання студентів, що забезпечують навчальну і соціальну активність; залучення студентів у соціально-значиму роботу, що сприяє придбанню студентами організаторсько-управлінських, комунікативних умінь, досвіду вирішення завдань, формуванню їх громадянської позиції, прийняття ними моральних цінностей і культурно-історичних традицій; цивільно-патріотичне і духовно-моральне виховання, знання культурної спадщини, профілактика правопорушень. Мета виховної роботи - формування і розвиток у студентів ціннісних орієнтацій, норм і правил поведінки на основі державної ідеології, ідей гуманізму, добра і справедливості. Випускник повинен мати громадянської зрілості, правової та політичної культуру, повагою до закону і дбайливим ставленням до соціальних цінностей правової держави, честі і гідності громадянина. Формування єдиного процесу навчання і виховання включає в

себе навчально-виховну роботу, професійну спрямованість виховної роботи, проведення виховної роботи усіма відділеннями, діяльність кураторів навчальних груп, виховну роботу в студентських гуртожитках, розвиток студентського самоврядування, методичне забезпечення виховного процесу.

Сучасні інформаційні технології та виховна робота мають бути ефективним інструментом, який полегшить засвоєння знань, зробить навчання інтерактивним, комунікативно спрямованим, цікавим, наочним, індивідуальним.

Список використаних джерел та літератури

1. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 9 січня 2007 року, № 537-в.
2. Пикало О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : [наук.-метод. Посібник] / О. Пикало, Л. Пироженко – К. : Видавництво А.С.К., 2004. –192 с.
3. Навроцький О. Вища освіта України в умовах трансформації суспільства / О. Навроцький. – Харків : Основа, 2000. – 257 с.
4. Анджейчак А. Психолого-педагогічні умови формування творчої особистості дитини в освітньо-виховних закладах / А. Анджейчак // Обдарована дитина. – 2000. – №5. – С. 8–13.
5. Пикало Н. Державний стандарт професійно-технічної освіти – наукове обґрунтування / Н. Пикало // Науково-теоретичні і методичні засади конструювання змісту професійної освіти. – Ч. I. : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Вінниця, 1998. – С. 154–160.

Доломанчук О.М.

***викладач української мови та літератури
зав. відділення загальноосвітньої підготовки
Технікум промислової автоматики ОНАХТ***

«ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ»

Входження інформаційно-комунікативних технологій в усі сфери діяльності людини і суспільства стає визначальним джерелом їх об'єктивного розвитку. Такий процес називається інформатизацією суспільства, а саме суспільство набуває ознак інформаційного. Інформатизація суспільства передбачає випереджальну інформатизацію галузі науки і освіти, де, в основному, закладаються майбутні досягнення і розвиток суспільства.

Перехід від індустріального до інформаційно - технологічного суспільства зумовлює необхідність перебудови всієї системи освіти, змінює освітні потреби щодо підготовки й розвитку сучасного спеціаліста, мобільність якого залежить від володіння інформацією та здатності до обміну нею, комунікативності, самостійного набуття необхідних для професійної діяльності знань, умінь, навичок.

Заняття з української мови та літератури – це напружена, науково організована робота для сучасних студентів, яка сприяє здобуванню знань